

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 32.

Vydána dne 28. dubna 1948.

Cena Kčs 1.80.

OBSAH:

(78.—82.) **78.** Zákon, jímž se mění a doplňuje zákon o úpravě svátkového práva. — **79.** Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon ze dne 16. května 1946, č. 128 Sb., o neplatnosti některých majetkově-právních jednání z doby nesvobody a o nárocích z této neplatnosti a z jiných zásahů do majetku vzházejících. — **80.** Zákon, kterým se ministr zemědělství zmocňuje k opatřením v zemědělské výrobě. — **81.** Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon ze dne 28. června 1929, č. 114 Sb., o výkonu lékařské praxe. — **82.** Zákon o úpravě působnosti ve věcech veřejného vyměřování a mapování (zeměměřický zákon).

78.**Zákon****ze dne 7. dubna 1948,**

jímž se mění a doplňuje zákon o úpravě svátkového práva.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Zákon ze dne 20. prosince 1946, č. 248 Sb., o úpravě svátkového práva, se mění a doplňuje takto:

1. § 1 zní:

„Státně uznanými svátky jsou: Nový rok (1. leden), Sv. tří králů (6. leden), Velký pátek, pondělí velikonoční, Nanebevstoupení Páně, pondělí svatodušní, Božího Těla, Sv. apoštolů Petra a Pavla (29. červen), Nanebevzetí Panny Marie (15. srpen), Všech Svatých (1. listopad), Neposkrvněného Početí Panny Marie (8. prosinec), Hod Boží vánoční (25. prosinec) a druhý svátek vánoční (26. prosinec)“.

2. § 3, odst. 3, věta první zní:

„Po dobu, kdy toho vyžadují hospodářské zájmy státu a jejíž konec stanoví vláda nařízením, neplatí ustanovení o nedělích pro tyto státně uznané svátky a památné dny republiky Československé, případnou-li na všední den: Sv. tří králů, Velký pátek, Nanebevstoupení

Páně, Božího Těla, Sv. apoštolů Petra a Pavla, Nanebevzetí Panny Marie, Neposkrvněného Početí Panny Marie, 7. března a 28. září.“

3. V § 4 se připojuje jako nový odstavec 4 ustanovení tohoto znění:

„(4) Náhrada za ušlý výdělek podle odstavce 1 se neposkytuje rovněž těm zaměstnancům, kteří bez dostatečného důvodu nebo omluvy zameškali pracovní směnu (nebo její část), konanou v rámci platných předpisů v některých ze dnů, uvedených v §§ 1 a 2, když případnou na jiný den než na neděli.“

4. § 5, odst. 1 zní:

„(1) Domáckým dělníkům a jim na roven postaveným domáckým živnostníkům a zprostředkovatelům domácké práce přísluší za každý den, uvedený v §§ 1 a 2, pokud případně na jiný den než na neděli, 1% z pracovní odměny, dosažené v posledních bezprostředně předcházejících 4 kalendářních měsících.“

Čl. II.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej ministři vnitra a sociální péče v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Nosek v. r.

Erban v. r.

79.

Zákon**ze dne 7. dubna 1948,**

kterým se mění a doplňuje zákon ze dne 16. května 1946, č. 128 Sb., o neplatnosti některých majetkově-právních jednání z doby nesvobody a o nárocích z této neplatnosti a z jiných zásahů do majetku vzcházejících.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Zákon č. 128/1946 Sb. se mění a doplňuje takto:

1. § 4, odst. 1 zní:

„(1) Nárok přísluší tomu, kdo neplatným převodem pozbyl věci (práva) nebo kdo jiným neplatným majetkově-právním jednáním byl poškozen, anebo jejich právním nástupcům; nárok nemůže býtí uplatněn jménem toho, jehož pobyt není znám, jménem pozůstalosti pak jenom tehdy, je-li znám pobyt aspoň jednoho dědice. Byla-li by však oprávněna osoba štátně nespolehlivá, přísluší nárok štátu jako majetek konfiskovaný podle dekretu presidenta republiky ze dne 25. října 1945, č. 108 Sb., o konfiskaci nepřátelského majetku a Fondch národní obnovy. Pokud nárok uplatňuje národní správa zavedená do podniků (závodů) a jiných majetkových podstat podle dekretu presidenta republiky ze dne 19. května 1945, č. 5 Sb., o neplatnosti některých majetkově-právních jednání z doby nesvobody a o národní správě majetkových hodnot Němců, Maďarů, zrádců a kolaborantů a některých organizací a útavů, na Slovensku podle nařízení Slovenské národní rady ze dne 5. června 1945, č. 50 Sb. n. SNR, o národní správě, hledí se na ni jako na osobu štátně spolehlivou.“

2. V § 6, odst. 1, větě třetí se za slovem „vázány“ nahrazuje středník tečkou a věta „na veřejné zájmy se nelze odvolávat, nedojde-li prohlášení ministerstva spravedlnosti do tří měsíců ode dne, kdy žádost o uznání veřejných zájmů došla ministerstvu spravedlnosti (pověřenectvu pro soudnictví).“ se vypouští.

3. V § 6 se za odstavec 2 vkládá jako odstavec 3 toto ustanovení:

„(3) To platí zejména, jde-li o vrácení zemědělského majetku (§ 4 dekretu presidenta

republiky ze dne 21. června 1945, č. 12 Sb., o konfiskaci a urychleném rozdělení zemědělského majetku Němců, Maďarů, jakož i zrádců a nepřátel českého a slovenského národa, § 2 nařízení Slovenské národní rady ze dne 23. srpna 1945, č. 104 Sb. n. SNR, o konfiskaci a urychleném rozdělení zemědělského majetku Němců, Maďarů, jakož i zrádců a nepřátel slovenského národa), pokud by pak tomu, proti komu nárok směřuje, zbylo celkem méně než 15 ha zemědělské půdy, a

1. ten, proti komu nárok směřuje, předloží osvědčení o štátní spolehlivosti — na Slovensku osvědčení místního národního výboru, potvrzením okresním národním výborem, o tom, že se neexponoval za nacismus nebo fašismus, ani nebyl funkcionářem nacistických nebo fašistických organizací, ani horlivě nepůsobil v takových organizacích anebo v organizacích, které nacistickému nebo fašistickému režimu přísluhovaly, a že se ani jinak neprovinil proti zájmům Československé republiky a českého a slovenského národa —, dále potvrzení místního národního výboru o tom, že sám jako výkonný zemědělec na půdě hospodář, jsa existenčně na zemědělství převážně odkázán, jakož i o tom, že celková výměra jeho zemědělské půdy je menší než 15 ha, anebo o tom, při vrácení jaké výměry požadovaného majetku by mu zůstalo zachováno celkem 15 ha zemědělské půdy, a

2. ten, kdo nárok uplatňuje, není výkonným zemědělcem, který by na vrácené půdě hospodařil.“

4. Ustanovení § 6, odst. 3 bude odstavcem 4 a ustanovení § 6, odst. 4 bude odstavcem 5.

5. V § 11, odst. 1 se vkládá tato další věta:

„K účinnosti soudní i mimosoudní dohody je třeba souhlasu příslušného Fondu národní obnovy.“

Čl. II.

(1) Nebude-li nárok na vrácení podniků průmyslových a živnostenských, které jsou ve správě Fondu národní obnovy anebo do nichž byla zavedena národní správa podléhající dozoru tohoto fondu, jakož i zemědělského majetku (§ 4 dekretu presidenta republiky č. 12/1945 Sb., § 2 nařízení Slovenské národní rady č. 104/1945 Sb. n. SNR), který spravuje Národní pozemkový fond při ministerstvu zemědělství (na Slovensku pověřenectvo zemědělství a pozemkové reformy), uplatněn do tří měsíců ode dne, kdy tento zákon nabude účinnosti, lze žádati jedině náhradu podle čl. III.

(2) Po uplynutí lhůty dané v odstavci 1 lze na podniky a zemědělský majetek, uvedené v odstavci 1, použití obdobně předpisů o rozdělení konfiskovaného majetku.

Čl. III.

(1) Jestliže by nárok na vrácení věci (práva) směřoval podle § 4, odst. 2 zák. č. 128/1946 Sb. proti osobě, která věci (práva) nabyla podle předpisů o rozdělení konfiskovaného majetku, a nejde-li o případy upravené v čl. IV tohoto zákona, přísluší tomu, kdo je oprávněn podle § 4, odst. 1 zák. č. 128/1946 Sb., nárok místo proti řečené osobě proti příslušnému Fondu národní obnovy, a to jedině nárok na náhradu (§ 6 zák. č. 128/1946 Sb.).

(2) Náhrada za nevrácenou věc (právo) přísluší ve výši obecné ceny. Jde-li však o majetek zemědělský, který by v případě vrácení podléhal zákonným předpisům o uspořádání soukromého vlastnictví k půdě, sloužící zemědělské výrobě, přísluší náhrada za nevrácený majetek ve výši stanovené těmito předpisy. O tom, zdali jde o takový majetek a jaká náhrada by zaň příslušela, rozhoduje ministerstvo zemědělství.

(3) Náhrada se poskytne zpravidla v státních dluhopisech, které si Fond národní obnovy opatří u ministerstva financí. Osoba oprávněná (§ 4, odst. 1 zák. č. 128/1946 Sb.) je povinna dluhopisy přijmout místo plnění v hotovosti.

(4) Poskytne-li příslušný Fond národní obnovy náhradu podle odstavce 3, může od osoby, která věci (práva) nabyla podle předpisů o rozdělení konfiskovaného majetku, požadovati rozdíl mezi obecnou cenou věci (práva) a cenou nabývací, nebrání-li tomu sociální, osidlovací nebo jiné závažné důvody anebo důvody hospodářské výstavby státu.

Čl. IV.

(1) Jestliže by nárok na vrácení věci (práva) směřoval podle § 4, odst. 2 zák. č. 128/1946 Sb. proti tomu, kdo věci (práva) nabyt podle předpisů o znárodnění (o jeho rozsahu, zřizování národních podniků a začleňování do nich, zejména podle předpisů o rozdělování konfiskovaného majetku) nebo proti tomu, kdo věci (práva) takto nabude do pravomocného rozhodnutí o nároku, může osoba oprávněná podle § 4, odst. 1 zák. č. 128/1946 Sb. žádati (§ 10 zák. č. 128/1946 Sb.) jen o určení, že pozbyla věci (práva) neplatným majetkově-právním jednáním nebo neplatným zása-

hem do majetku z doby nesvobody. O náhradě a její výši jest pak rozhodnouti v řízení podle předpisů o náhradě za znárodněný majetek.

(2) Jestliže však nárok na vrácení věci (práva) směřuje podle odstavce 1 proti osobě, která věci (práva) nabyla nebo do pravomocného rozhodnutí o nároku nabude podle předpisů o zřizování národních podniků z jiných než znárodněných majetkových podstat nebo podle předpisů o začleňování takovýchto podstat, ačli nejde o věc (právo), jež by byla jinak znárodněna podle předpisů o znárodnění a jeho rozsahu, může osoba oprávněná podle § 4, odst. 1 zák. č. 128/1946 Sb. žádati jen náhradu podle § 6 zák. č. 128/1946 Sb. Povinnost k zaplacení této náhrady však stihá jen Fond znárodněného hospodářství. Tento fond poskytne náhradu v cenných papírech nebo v hotovosti obdobně podle předpisů vydaných k provedení ustanovení § 9 dekretu presidenta republiky ze dne 24. října 1945, č. 100 Sb., o znárodnění dolů a některých průmyslových podniků. Tato náhrada je splatna do šesti měsíců ode dne doručení soudního rozhodnutí řečenému fondu.

(3) O tom, jde-li o věc (právo) uvedenou v odstavci 1 nebo 2, rozhoduje příslušné ministerstvo.

Čl. V.

(1) V případech zvláštního zřetele hodných může stát zcela nebo zčásti nahradit na vázaný vklad (dekret presidenta republiky ze dne 19. října 1945, č. 91 Sb., o obnově československé měny) toho, proti komu nárok na vrácení věci (práva) směřuje, nabývací cenu vrácené věci (práva), zaplacenou t. zv. slovenskému státu. O přiznání náhrady rozhoduje věcně příslušné pověření v dohodě s pověřenectvem financí podle směrnic ministerstva financí. Z přiznané náhrady uhradí se dlužné daně a jiné veřejné dávky toho, proti komu nárok na vrácení věci (práva) směřuje, pokud je lze platiti převodem z vázaných vkladů.

(2) Je-li nabývací cena vrácené věci (práva) v soudním depositu, poukáže ji soud na vázaný vklad složitele, nepodléhá-li depositum konfiskaci a nenabyla-li třetí osoba na toto depositum práva.

(3) Poskytne-li se tomu, komu nárok na vrácení věci (práva) přísluší, peněžitá náhrada místo vrácení věci (práva), nahradí mu stát částku, kterou ten, proti komu nárok směřuje, zaplatil jako nabývací cenu t. zv. slovenskému státu, po odpočítání daní a jiných veřejných dávek. Náhradu tuto poskytne stát

zpravidla v dluhopisech, které na základě tohoto zákonného ustanovení vydá, a ten, komu nárok na vrácení věci (práva) přísluší, je povinen dluhopisy místo plnění v hotovosti přijmouti. Případný rozdíl mezi uvedenou nabývací cenou a obecnou cenou doplatí ten, proti komu nárok na vrácení věci (práva) směřuje.

čl. VI.

K ustanovením tohoto zákona přihlédné soud i v řízení opravném, a to i z moci úřední.

čl. VII.

Zásady o poskytování náhrady ve státních dluhopisech nebo v hotovosti a ustanovení o vydání, úročení a umoření těchto dluhopisů a o jejich převoditelnosti, jakož i o vzájemném vypořádání nároků vzniklých prováděním tohoto zákona mezi Fondem národní obnovy, Národním pozemkovým fondem a československým státem, zastoupeným ministerstvem financí a ministerstvem zemědělství, stanoví vláda nařízením.

čl. VIII.

Ministr spravedlnosti se zmocňuje, aby upravil a ve Sbírce zákonů a nařízení uveřejnil úplné znění zákona č. 128/1946 Sb., jak vyplývá ze změn provedených tímto zákonem.

čl. IX.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej všichni členové vlády.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Široký v. r.

Laušman v. r.

Zápotocký v. r.

Dr. Clementis v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Dr. Ševčík v. r.

Dr. Gregor v. r.

Nosek v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Dr. Čepička v. r.

Kopecký v. r.

Fierlinger v. r.

Đuriš v. r.

Krajčír v. r.

Petr v. r.

Dr. Ing. Šlechta v. r.

Dr. Neuman v. r.

Erban v. r.

Plojhar v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

Dr. Šrobár v. r.

80.

Zákon

ze dne 7. dubna 1948,

kterým se ministr zemědělství zmocňuje k opatřením v zemědělské výrobě.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Ministr zemědělství se zmocňuje, aby k zajištění zemědělské výroby rostlinné, živočišné a lesní včetně myslivosti, zejména k stanovení osevního a chovatelského plánu, jakož i ke zvýšení výrobnosti a hospodárnosti v zemědělství a k zlepšení jakosti zemědělských výrobků, činil v dohodě se zúčastněnými ministry, a pokud jde o Slovensko, též po vyjádření pověřence zemědělství a pozemkové reformy, všechna nutná opatření týkající se této výroby, pokud k nim není třeba zákona.

(2) Ustanovení § 16, odst. 2 zákona ze dne 25. října 1946, č. 192 Sb., o dvouletém hospodářském plánu, zůstává nedotčeno.

(3) Opatření všeobecné povahy, učiněná podle ustanovení odstavce 1, vyhlásí ministr zemědělství v Úředním listě, a pokud se vztahují na Slovensko, uveřejní je též v Úředním věstníku.

§ 2.

(1) Jedašni a opominuti, přičicí se opatřením učiněným podle tohoto zákona, trestá, nejde-li o čin trestný soudem, okresní národní výbor pokutou do 100.000 Kčs nebo vězením (uzamčením) do šesti měsíců nebo oběma těmito tresty. Pro případ nedobytnosti pokuty buď zároveň vyměřen náhradní trest vězení (uzamčení) podle míry zavinění do šesti měsíců. Uloží-li se oba tresty, nesmí trest na svobodě spolu s náhradním trestem za nedobytnou pokutu činiti více než šest měsíců.

(2) Věci movité, jimiž byl přestupek spáchan, nebo které jím byly získány, může okresní národní výbor prohlásiti za propadlé ve prospěch státní pokladny.

(3) Přestupky podle odstavce 1 se promlčují v době šesti měsíců ode dne, kdy byly spáchány. K promlčení se hledí z moci úřední.

§ 3.

Úřady a orgány veřejné správy jsou povinny v mezích své působnosti spolupůsobiti při provádění tohoto zákona.

§ 4.

Ustanovení zákona ze dne 13. srpna 1936, č. 131 Sb., o obraně státu, a dekretů presidenta republiky ze dne 27. října 1945, č. 109 Sb., o řízení výroby, ze dne 27. října 1945, č. 113 Sb., o úpravě, řízení a kontrole zahraničního obchodu, a ze dne 27. října 1945, č. 118 Sb., o opatřeních v řízení vyživovacího hospodářství, jakož i předpisy podle nich vydané zůstávají nedotčeny. Rovněž zůstává nedotčena po-užitelnost vládního nařízení ze dne 26. června 1943, č. 175 Sb., o oběhu zboží, a vládního nařízení ze dne 26. června 1943, č. 194 Sb., o veřejném veterinářství.

§ 5.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr zemědělství v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Šuriš v. r.

81.

Zákon

ze dne 7. dubna 1948,

kterým se mění a doplňuje zákon ze dne 28. června 1929, č. 114 Sb., o výkonu lékařské praxe.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Zákon č. 114/1929 Sb. se mění a doplňuje takto:

1. § 1, odst. 1 zní:

„Pokud tento zákon nestanoví jinak, jest oprávněn vykonávati lékařskou praxi na území Československé republiky, kdo

a) je svéprávným československým státním občanem,

b) dosáhl diplomu doktora veškerého lékařství některé československé university,

c) vykonal výcvik předepsaný v § 7a a

d) dostal povolení podle § 8, odst. 1.“

2. Za § 7 se vkládá nový § 7a tohoto znění:

„§ 7a.

(1) Lékaři, kteří dosáhli diplomu doktora veškerého lékařství po 5. květnu 1945, mohou zahájit praxi nebo v ní pokračovati teprve po ukončení povinného výcviku podle dalších ustanovení.

(2) Povinný výcvik trvá 3 roky.

(3) Do doby povinného výcviku se započítává:

a) lékařům, kteří po 5. květnu 1945 již vykonávali praxi, celá doba předchozí lékařské praxe,

b) celá doba činné vojenské služby, pokud tato služba byla konána v československé armádě ve škole na důstojníky zdravotnictva a lékárnictva v záloze, v lékařské vojenské službě nebo ve vojenské lékařské škole, osvojil-li si lékař za tuto dobu všeobecné vědomosti a zručnosti v praxi ústavní i mimoústavní,

c) celá doba služby konané v letech 1939 až 1945 v československé zahraniční armádě nebo v některé ze spojeneckých armád ve škole na důstojníky zdravotnictva a lékárnictva v záloze nebo ve zdravotní službě,

d) doba odborné činnosti vykonávané před dosažením diplomu doktora veškerého lékařství, konal-li tuto činnost kandidát lékařství, který byl dne 17. listopadu 1939 zapsán alespoň v osmém studijním běhu na lékařské fakultě některé české university, v době od 17. listopadu 1939 do 4. května 1945 na území Československé republiky nebo na území ovládaném spojenci v ústavu léčebném nebo ošetřovacím nebo zdravotnickém ústavu výzkumném a vzdělávacím, a odpovídá-li činnost povahou konaných prací činnosti lékařské, jednou čtvrtinou, nejvýše však dobou jednoho roku; byla-li však konána osobou, která do 17. listopadu 1939 vykonala na lékařské fakultě některé české university s úspěchem druhou přísnou zkoušku doktorskou, jednou polovinou bez dalšího omezení.

(4) Ministerstvo zdravotnictví stanoví směrnici, které vydá po slyšení lékařských komor, lékařských fakult a Ústřední rady odborů vyhláškou v Úředním listě, povahu činnosti a zásady pro určování působiště v době povinného výcviku tak, aby si lékař výcvikem osvojil všeobecné vědomosti a zručnosti v praxi ústavní i mimoústavní. Podle těchto směrnic určuje v jednotlivých případech působiště a způsob činnosti v době povinného výcviku zemský národní výbor (na Slovensku pověřenectvo zdravotnictví), při čemž je přihlídnouti k tomu, aby se lékaři dostalo přiměřeně placeného místa.

(5) Výkon povinného výcviku se nepokládá za přerušeni vzdělávací lékařské činnosti požadované pro udělení titulu odborného lékaře.“

3. § 8 zní:

„(1) Lékař smí zahájit praxi v samostatném výdělečném postavení nebo ve služebním či jiném právním poměru, jakož i změnit dosavadní působiště nebo způsob výkonu praxe jen, dostane-li k tomu povolení, po případě po marném uplynutí lhůty podle odstavce 5.

(2) Povolení podle odstavce 1 uděluje na žádost zemský národní výbor (na Slovensku pověřenectvo zdravotnictví). V žádosti je třeba uvést okolnosti rozhodné pro posouzení případu, a jde-li o povolení zahájení praxe, též prokázat, že u žadatele jsou splněny ostatní podmínky tohoto zákona.

(3) Před rozhodnutím o žádosti se vyzvou místně příslušné okresní národní výbory, nositelé veřejnoprávního sociálního pojištění, lékařské komory a odborová organizace, aby se vyjádřily k žádosti nejdéle do 8 dnů. Po marném uplynutí této lhůty lze rozhodnouti o žádosti bez dalšího.

(4) Povolení nelze udělit, i když jsou u žadatele splněny ostatní předpoklady podle tohoto zákona, bylo-li by jeho udělení v rozporu s veřejným zájmem zdravotním, zejména s veřejným zájmem na provádění jednotného plánu zdravotní péče (§ 2, odst. 1 zákona ze dne 19. března 1947, č. 49 Sb., o poradenské zdravotní péči). Povolení nelze udělit ani tehdy, není-li žadatel ochoten nebo nemůže-li v dotčeném působišti převzítí přiměřený pracovní závazek vůči veřejné zdravotní správě nebo národnímu pojištění nebo jiný závazek, jehož plnění je v důležitém veřejném zdravotním zájmu. Toto ustanovení se nevztahuje na žadatele uvedené v odstavci 7, písm. d). Odepře-li povolení, sdělí zemský národní výbor (pověřenectvo zdravotnictví) žadateli jiná vhodná působiště, kde by mohl zahájit praxi.

(5) Nedojde-li rozhodnutí žadateli do jednoho měsíce ode dne podání žádosti, má se za to, že povolení bylo uděleno.

(6) Zjistí-li zemský národní výbor (na Slovensku pověřenectvo zdravotnictví), že u osoby oprávněné vykonávat lékařskou praxi nejsou již splněny všechny náležitosti stanovené v §§ 1 až 7, nebo že tu nastaly okolnosti, pro které by muselo býti odepřeno povolení podle odstavce 1, vysloví zánik oprávnění této osoby k dalšímu výkonu praxe.

(7) Povolení podle odstavce 1 nepotřebují:

a) lékaři, kteří dostali svolení k výkonu lékařské praxe podle ustanovení § 4,

b) lékaři, kteří mohou vykonávat praxi podle ustanovení §§ 5 nebo 6,

c) profesori lékařských fakult československých universit,

d) úřední lékaři ustanovení ve veřejné správě, úřední lékaři nositelů veřejnoprávního sociálního pojištění a vojenští lékaři pro výkon služby; při rozhodování o povolení k výkonu mimoslužební lékařské praxe jest u nich přihlédnouti k tomu, kde jsou vázáni výkonem služby.

(8) Vzdání se výkonu praxe je lékař povinen předem oznámiti ve lhůtě 15 dnů zemskému národnímu výboru (na Slovensku pověřenectvu zdravotnictví).“

4. § 16, odst. 2 zní:

„Orgán, u něhož se vede trestní řízení podle odstavce 1, je povinen, je-li osoba, proti níž se trestní řízení vede, členem lékařské komory, vyzrozuměti tuto komoru, že řízení bylo zahájeno, a vyzvati ji, aby se k věci vyjádřila nejdéle do 30 dnů. Před uplynutím této lhůty nesmí býti řízení skončeno. Nedojde-li vyjádření lékařské komory ve stanovené lhůtě, není orgán v dalším řízení zdržován. Výsledek trestního řízení budiž sdělen zemskému národnímu výboru (na Slovensku pověřenectvu zdravotnictví) a příslušné komoře.“

5. § 16, odst. 5 zní:

„Výkon lékařské praxe lze zakázat, a to po prvé na dobu ne delší 6 měsíců, lékaři, který byl dvakrát pravoplatně potrestán pro některý z přestupků uvedených v §§ 7a, 8, 10, 12 až 15 nebo pro obdobný čin trestný podle zákonů trestních nebo zákona přestupkového (zák. čl. XL/1879). Zakaz smí býti vysloven nejdéle do 4 měsíců ode dne, kdy nález o druhém potrestání nabyl právní moci.“

Čl. II.

Nařízení s mocí zákona ze dne 21. prosince 1940, č. 344 Sl. z., o dočasných omezeních při výkonu lékařské praxe, se zrušuje.

Čl. III.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej ministři zdravotnictví a školství a osvěty v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Plojhar v. r.

82.

Zákon

ze dne 16. dubna 1948

o úpravě působnosti ve věcech veřejného vyměřování a mapování (zeměměřický zákon).

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Veřejné vyměřování a mapování na území republiky Československé náleží do oboru působnosti ministerstva financí.

(2) Veřejným vyměřováním a mapováním podle odstavce 1 se rozumí zejména:

- a) vybudování geodetických základů polohopisných a výškopisných;
- b) zakládání, udržování a obnovování veřejných mapových děl, zobrazujících geometricky polohopisně i výškopisně celé území státní nebo jeho části;
- c) zeměměřické práce při zakládání, udržování a obnovování dokumentárního díla státních hranic;
- d) vyhotovování kartografických odvozenin veřejných mapových děl;
- e) jiné než vyměřovací a mapovací práce potřebné pro vybudování, udržování a obnovování pozemkového katastru jako jednotného uceleného díla;
- f) zeměměřické práce při scelování pozemků a jiných hromadných úpravách pozemkové držby;
- g) jakékoli rozmnožování veřejných mapových děl, po případě jejich odvozenin, a prodej jejich kopií (otisků, snímků a pod.);
- h) zeměměřické práce vykonávané k opatření nebo doplnění měřických podkladů pro různé technické projekty a plány, placené nebo podporované z veřejných prostředků nebo z prostředků znárodněného podnikání;
- ch) vedení v patrnosti všech výsledků prací uvedených pod písm. a) až h) a jejich odborná úschova;
- i) sledování a podporování pokroků vědních oborů, jakož i vydávání předpisů, návodů a pokynů pro působnost uvedenou pod písm. a) až ch).

(3) Která veřejná mapová díla budou na území republiky Československé vybudována a udržována, stanoví vláda nařízením.

§ 2.

(1) Kde toho povaha služby vyžaduje, mohou úřady, ústavy, korporace, podniky a jakékoliv orgány státní a jiné veřejné správy vykonávat práce spojené s veřejným vyměřováním a ma-

pováním v rozsahu nutném pro obor jejich působnosti (§ 5, odst. 1).

(2) Nedotčena zůstávají práva úředně oprávněných civilních techniků (civilních inženýrů) vykonávat některé úkony veřejného vyměřování a mapování.

(3) Ustanoveními tohoto zákona není dotčena působnost ministerstva národní obrany ve věcech veřejného vyměřování a mapování, určených výhradně zájmy obrany státu.

§ 3.

(1) Při provádění prací, uvedených v § 2, odst. 1, jest v zájmu jednotnosti a hospodárnosti využití příslušných podkladů, zařízení a zkušeností, které jsou v oboru působnosti ministerstva financí.

(2) Ministerstvo financí může za úhradu skutečných nákladů nebo podle vyhlášených sazeb poplatků v dohodě s příslušným ústředním úřadem převzít práce spadající do veřejného vyměřování a mapování pro jiné obory státní a jiné veřejné správy, i když mají vlastní oprávněné měřické orgány.

(3) Sazby poplatků za práce spadající do veřejného vyměřování a mapování a za používání jejich výsledků a podkladů stanoví ministerstvo financí vyhláškou v Úředním listě. Úřadům uvedeným v § 2 povolí ministerstvo financí bezplatné využití výsledků veřejného vyměřování a mapování pro jejich vlastní úřední potřebu.

§ 4.

(1) Vrchní řízení a dohled ve věcech veřejného vyměřování a mapování přísluší ministerstvu financí.

(2) Veřejné vyměřovací a mapovací práce celostátního významu nebo práce zvláštní povahy vykonává ministerstvo financí přičleněnými ústavami (orgány).

(3) Vykonávání jiných veřejných vyměřovacích a mapovacích prací náleží úřadům druhé stolice a jim podřízeným úřadům první stolice.

(4) Působnost, sídla, obvody a názvy úřadů a ústavů podle odstavce 2 a 3 stanoví vláda nařízením.

§ 5.

(1) Všichni, kdo vykonávají práce, uvedené v § 1 a § 2, odst. 1 a 2, jsou povinni v zájmu hospodárnosti, účelnosti a jednotnosti předem ohlašovat tyto práce ministerstvu financí, předkládat mu laboráty v prvopisu k přezkoušení a zhodnocení a dodávat mu bezplatně výsledky, jakož i řídit se předpisy, návody a pokyny vydanými podle § 1, odst. 2, písm. i). Podrobnosti stanoví vláda nařízením.

(2) Všechny úřady, ústavy, korporace a jakékoli orgány veřejné správy jsou povinny účinně podporovati úřady, ústavy a orgány uvedené v § 4 a podávati jim zprávy potřebné k provádění tohoto zákona.

(3) K vydávání samostatných map nebo map určených jako přílohy k jiným textovým publikacím je třeba, aby jejich originály schválilo ministerstvo financí.

§ 6.

(1) Při řešení zásadních vědeckých otázek veřejného vyměřování a mapování jest slyšeti Národní komitét geodetický a geofyzikální. Ministerstvo financí může dáti uvedenému komitétu na jeho požádání výsledky veřejného vyměřování a mapování, pokud mají celostátní význam, k vědeckému zhodnocení a využití.

(2) Ministerstvo financí může si zřídití technický poradní sbor. Členy jmenuje ministr financí. Členství je funkcí čestnou. Podrobnosti stanoví vláda nařízením.

§ 7.

(1) Udělovati právo k rozmnožování děl veřejného vyměřování a mapování nebo jejich kopií (otisků, snímků a pod.) a k vyhotovování nebo rozmnožování odvozenin těchto děl (zmenšenin, zvětšenin a pod.) přísluší ministerstvu financí.

(2) Ministerstvo financí může vyhotovovati a rozmnožovati i jiná mapová díla.

§ 8.

(1) Jednání nebo opominutí přičící se ustanovením tohoto zákona trestají, nejde-li o čin soudně trestný, okresní národní výbory jako správní přestupek pokutou do 100.000 Kčs nebo vězením (uzamčením) do šesti měsíců nebo oběma těmito tresty; pro případ nedobytnosti pokuty vyměří se náhradní trest vězení podle míry zavinění do šesti měsíců. Uloží-li se oba tresty zároveň, nesmí trest vězení spolu s náhradním trestem za nedobytnou pokutu činiti více než šest měsíců. Přestupek se stíhá jenom na návrh ministerstva financí.

(2) O výsledku trestního řízení bud' vždy zpraveno ministerstvo financí.

§ 9.

(1) Použitelnost vládního nařízení ze dne 13. července 1942, č. 298 Sb., o soustředění věcí zeměměřických a hraničních v oboru působnosti ministerstva vnitra a o zřízení zeměměřického úřadu, ve znění vládního nařízení

ze dne 30. listopadu 1944, č. 272 Sb., — pokud nebyla zrušena ustanovením § 2 zákona ze dne 2. října 1946, č. 195 Sb., o použitelnosti předpisů z doby nesvobody (příloha k § 2, odst. 1, oddíl B, I, pol. 66) — se zrušuje. Ustanovení vládního nařízení ze dne 20. ledna 1920, č. 43 Sb., o jednotné organizaci přesných výškových měření, zákona ze dne 16. prosince 1927, č. 177 Sb., o pozemkovém katastru a jeho vedení (katastrální zákon), vládního nařízení ze dne 28. prosince 1928, č. 205 Sb., jímž se provádí hlava I. zákona o pozemkovém katastru a jeho vedení (katastrálního zákona), vládního nařízení ze dne 23. května 1930, č. 64 Sb., jímž se částečně provádějí hlavy II., III. a IV. zákona o pozemkovém katastru a jeho vedení (katastrálního zákona), se zrušují, pokud odporují tomuto zákonu.

(2) Zaměstnanci, kteří dosud vykonávají působnost uvedenou v § 1, odst. 2, u zeměměřického úřadu, stávají se zaměstnanci ministerstva financí, a obdobně bude tomu na Slovensku.

(3) Ministerstvo financí přejímá také všechna zařízení, jakož i všechny spisové, písemné a měřické operáty a provozní materiál zeměměřického úřadu, sloužící účelům uvedeným v § 1, odst. 2, a obdobně bude tomu na Slovensku.

§ 10.

(1) Podrobné předpisy k provedení tohoto zákona vydá vláda nařízením.

(2) Pokud hospodářsko-technické plánování bude vyžadovati dalšího soustředění, organizace nebo jinou úpravu působnosti v oboru veřejného vyměřování a mapování, provede je vláda v rámci tohoto zákona nařízením.

§ 11.

Ministr (ministerstvo) financí vykonává působnost podle tohoto zákona na Slovensku zásadně prostřednictvím pověřence (pověřectva) financí, který se při tom řídí jeho rozhodnutími a směrnicemi.

§ 12.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Dr. Dolanský v. r.